

„Скорботний біль і пам'ятка живим”

Де зараз ви, кати мого народу?

Народ мій є! Народ мій завжди буде!

Ніхто не перекреслить мій народ!

Пощезнуть всі перевертні й прибуди,

І орди завойовників-заброд!

Василь СИМОНЕНКО

Щороку, у третю неділю травня, громадськість столиці України приходить в Биківнянський ліс – де лежать сотні тисяч невинно убієнних у 1937-1941рр. наших земляків. Сюди, в цей поминальний день, приїжджають люди з усіх регіонів України, щоб вшанувати своїх батька чи матір, брата чи сестру. Багато українців і досі не знають місця поховання своїх рідних, тому Биківня стала символом одного з найбільших місць масових розстрілів людей комуністичним режимом.

Традиційно, у день пам'яті жертв політичних репресій в Україні, працівники бібліотеки ім. В. Кучера організували виїзне засідання клубу „Золотий вік” в Національний заповідник „Биківнянські могили”, щоб поклонитись пам'яті жертв політичних репресій. Стоячи над безоднею

людських страждань, ми відчуваємо глибоку скорботу. Ми розуміємо трагедію закатованих тут людей і жах і розпач їхніх сімей. І просимо Господа дати їм Царство Небесне і вічний спокій. Схилимо голови перед прахом наших предків, які лежать у цьому лісі. Вічна пам'ять померлим.

Присутні вшанували Панахидою та мітингом пам'ять жертв політичних репресій тридцятих років.